

КАР'ЄРИ БЕЗСЛАВНИХ ЮРИСТІВ:

СЛАВІК БІГУН

«Юридична газета»

Кажуть, що біографії юристів надихають. Ми ж спробуємо довести, що вони ще й повчають. Зокрема, як безславно не завершити кар'єру юриста.

Юристи – політики

Що спільного в Ричарда Ніксона і Білла Клінтона? Ці два президенти США безславно втратили статус юриста, що свого часу відкрив їм шлях у велику політику.

У 1974 р. Ричард Ніксон подав у відставку з поста глави держави через Вотергейт. Тим самим він уник процедури імпичменту, а також через свого наступника Форда – і кримінального переслідування. Проте не професійної відповідальності. У 1976 р. його позбавили права практикувати в штаті Нью-Йорк, оскільки він, на думку місцевого Бару, «перешкоджав здійсненню правосуддя» при розслідуванні Вотергейту. Згодом Ніксон сам подав заяву на анулювання інших ліцензій на заняття практикою права.

Клінтону вдалося втриматися на посту президента. В процедурі імпичменту йому поталанило більше ніж в дисциплінарному провадженні, ініційованому Верховним судом рідного штату. Його таки позбавили права практикувати в штаті Арканзас на 5 років і зобов'язали сплатити штраф 25 тис. дол. США. Приводом санкціонування стали неправдиві свідчення, надані ним в «процесі Пола Джонса» та Монікагейті (скандал з Монікою Левінські).

Спіро Агню (Agnew) міг повторити політичну долю Ніксона, але повторив юридичну. Цей американський юрист грецького походження в політиці дослужився спершу до поста губернатора Меріленда, а згодом і віце-президента США. На цей пост його обирали двічі: в 1968 р. та 1972 р. – разом із президентом Ніксоном. Його навіть бачили президентом на виборах 1976 р. Проте в жовтні 1973 р. Агню довелося подати у відставку після того як було оприлюднено дані про його фінансові зловживання (зокрема, ухилення від сплати податків та начебто отримання та вимагання хабарів від будівельної компанії). Судове переслідування поставило хрест на політичній кар'єрі Агню, а відтак і юридичній, коли його професійну ліцензію анулювали.

Не менш повчальною є недавня історія **Ірвінга Люїса «Скутера» Ліббі (Libby)**. 6 березня 2007 р. цього экс-шефа апарату віце-президента США Діка Чейні засудили до 30 місяців тюремного ув'язнення за звинуваченнями у «перешкоджанні здійсненню правосуддя», наданні «неправдивих свідчень» під присягою в суді та федеральним слідчим. Ліббі став найвищим посадовцем Білого Дому, засудженим у зв'язку з федеральним скандалом, з часу засудження радника з питань національної безпеки Джона Пойнтдекстера в скандалі Іран-Контра 1990 р.

У минулому Ліббі, виходець з багатої єврейської сім'ї, навчався в Йелі та Колумбії, де прославився як башковитий і перспективний юрист. Він почав свою кар'єру корпоративним юристом, продовжив у політиці, а згодом ледь не опинився у в'язниці. Президент Дж. Буш в 2007 р.

ДЕСЯТЬ ПОВЧАЛЬНИХ ІСТОРІЙ

«пом'якшив» Ліббі покарання, «звільнивши» його від тюремного ув'язнення. (Це стало предметом спеціальних слухань у Конгресі, коли депутати намагалися дати оцінку діям Буша, часом використовуючи слова «зловживання».) Однак 250 тис. дол. США штрафу Ліббі таки довелося сплатити, як доведеться відпрацювати 400 год. «на громадських роботах».

Спасати юридичну кар'єру Ліббі може лише вдала апеляція.

Корпоративні юристи і бізнесмени

Свій спосіб «прославитися» віднайшло подружжя **Лоренц Кантер (Canter)** та **Марта Сігел (Siegel)**.

Заснувавши юридичний офіс, вони займалися імміграційною практикою. В пошуках клієнтів у березні 1994 р. вони розіслали спам-мейл рекламного змісту під назвою «Green Card Lottery – Final One?» принаймні 6000 групам в Інтернеті.

Піднявся галас. Від кількості скарг «полетіла» система провайдера електронної пошти подружжя. Тоді ж було розроблено й застосовано новітній софт із знешкодження подібного спаму. Тим часом, Рада професійної відповідальності Верховного суду штату Теннессі, де практикувало подружжя, попросила від них пояснення, які тим довелося надати.

Витративши якісь центи, хвалилося подружжя в ЗМІ, їм вдалося залучити 1000 клієнтів і заробити \$100 000.

Проте втрати подружжя були значнішими. Ще 1987 р. у Кантера виникли проблеми з баром штату. За рішенням ВС штату Флориди йому довелося на 90 днів припинити практику після того як його було визнано винним в умисному і спланованому перекручуванні фактів з метою отримання фінансування для придбання приміщення, яке планувалося використати під юридичний офіс. У 1988 р. Кантер сам «склав» ліцензію у Флориді після того як його звинуватили в порушенні етичних правил поведінки юриста.

Відтак, Кантер подався писати книги, видавши з дружиною більше трьох. Переселившись в Аризону, вони відкрили новий офіс. Однак у 1996 р. розлучилися. І хоча Кантер не займався юрпрактикою з 1995 р., у Теннесі його таки позбавили цього права в 1997 р. – без права поновлення. Сігел «перебрала» справи Кантера, займаючись ними до 2000 р., коли померла. Кантер же заснував нову компанію, що займається веб-гостінгом і каже, що не шкодує за зроблене. Його аргумент: «не зробив би це я, зробив би хтось інший».

Любителем хокею відоме ім'я канадця **Роберта Іглесона (Eagleson)**. Цей натхненний спортивний діяч, з-поміж іншого, у 1972 р. організував, наприклад, відому серію хокейних матчів між Канадою й СРСР, започатку-

вав «Канадський кубок», професійну хокейну лігу, які відтак очолив. Він також був промовцем і займався політикою. Аби не перелічувати всіх його досягнень, достатньо, мабуть, лише відзначити, що його було удостоєно «Ордену Канади» (щось на зразок нашого «Героя України»).

Як з'ясувалося багато років опісля, Іглесон роками збагачувався за рахунок своїх клієнтів і колег. Зокрема, хокеїстів, яких представляв, а також членів хокейної ліги, яку організував. У 1991 р. його звинуватили у рекеті, шахрайстві та розтраті пенсійних фондів хокеїстів під час матчів у 1972 р. У 1997 р. його засудили до 18 років ув'язнення, за яким він відбув 6. В 1998 р. канадець визнав свою провину в «поштово-шахрайстві» та був оштрафований на \$700 000. Того ж року він визнав себе винним у шахрайстві та розтраті сотень тисяч доларів під час «Кубків Канади» в 1984, 1987 та 1991 рр. Зрештою, всі це дало підстави для «вдворення» Іглесона злав юристів.

Прокурори та адвокати

З-поміж найбільш сенсаційних прокурорських скандалів у США – «суд честі» над **Майком Ніфонгом (Nifong)**. У 2006-2007 рр.

той «прославився», як згодом з'ясувалося, безпідставним звинуваченням трьох студентів Університету Дюк у вчиненні зґвалтування чорношкірої дівчини. Ніфонг начебто хотів «розкрутити тему», аби заробити дивіденти для подальшої політичної кар'єри. Все це обернулося для нього вердиктом винуватості у 27 з 32 звинувачень, і втратою професійної ліцензії.

Кар'єра **Френсіса Лі Бейлі (Bailey)** не так вже однозначна щодо безславності. Дехто

навіть вважає його одним із найбільш успішних судових адвокатів у США. Хоча у Бейлі було чимало невдач на «юридичному ринзі», він заслужив репутацію «крутого адвоката» за успішний захист таких клієнтів, як Сем Шепард (звинувачений у вбивстві дружини), Ернест Медіна (армієць США, звинувачений під час служби у В'єтнамі) та О.-Джей Сімсон (звинувачений у вбивстві дружини та її приятеля).

Бейлі «кинув» навчання в Гарварді, вирішивши стати льотчиком-винищувачем. Після 14 років авіаційної практики і певного досвіду в ролі військового юриста-консульта, Бейлі здобув «юридичний диплом» Бостонського університету в 1960 р., причому став кращим на курсі.

«Прославився» ж Бейлі в процесі над Дюбоком (DuBoc). У 1994 р. Клода Дюбока було звинувачено у торгівлі маріхуаною. Досягаючи «кримінальний компроміс», клієнт Бейліса погодився віддати уряду, в обмін на поблажливе обвинувачення, свої активи в компанії BioChem. Їх вартість на час процесу складала \$6 млн. Однак на момент «переведення» активів їхня ціна зросла до \$20 млн. Бейлі, який розпоряджався активами клієнта, відмовився їх

передавати. Він стверджував, що має право на частку «доданої вартості» в зв'язку зі збільшенням вартості його послуг». У 2000 р. за неповагу до суду Бейлі відправили у в'язницю. Через 44 дні «перебування» він таки погодився передати активи і його відпустили.

Проте це не пройшло безслідно для кар'єри Бейлі. В 2001 р. його ліцензію анулювали в Флориді, а у 2002 р. – за «взаємністю» – в штаті Массачусетс. У березні 2005 р. 72-річному Бейлі вдалося поновити свій статус. Але чи репутацію?

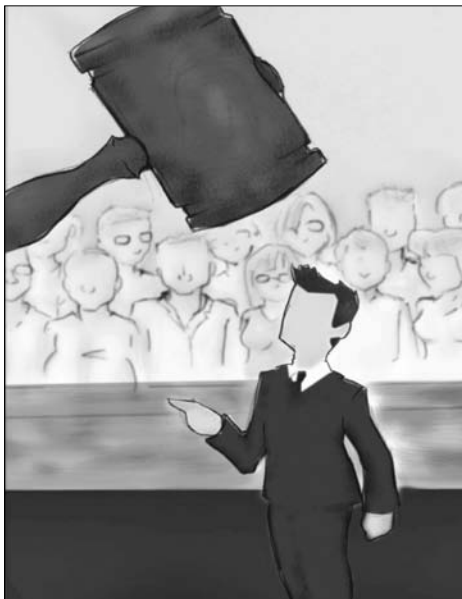
У 2005 р. «накрилася» юридична кар'єра **Лін Стюарт (Stewart)**. Ця радикальна американська активістка, що прославилася представництвом контроверсійних клієнтів, захищала єгипетського священнослужителя, звинуваченого і засудженого за планування терористичних атак у США. Її було звинувачено у переданні повідомлень від засудженого до його слідовників, які входили до організації, яку МЗС США визнав терористичною. Зрештою, Стюарт засудили за змову та пособництво в тероризмі до 28 місяців ув'язнення. Це автоматично спричинило втрату її статусу.

З-поміж найбільш чудернацьких юристів можна згадати Фреда Волдрона Фелпса (Phelps). Він заснував не лише свою юркомпанію, але й церкву, членами якої були (і дотепер є) переважно його родичі. Її чимало з них теж юристи. Вірування Фелпса складно охарактеризувати, хоча відносить себе до баптистів.

Що цікавіше, так це його «юридичні вчинки». Так, наприкінці 1970-их рр. Фелпс подав до суду на колишню співробітницю своєї фірми, Каролін Бреді, вимагаючи виплати \$22 000 за те, що та запізно розшифрувала «перебіг» судового засідання. На процесі Фелпс викликав Бреді на допит, назвав її свідком і допитував упродовж майже тижня. Назвавши її «сукою» (slut), він намагався це довести, наводячи приклади начебто названої поведінки Бреді. Зрештою, довів... Бреді до сліз прямо в суді. Процес Фелпс програв, як і дисциплінарний процес, результатом якого стала втрата ліцензії в Канзасі. Він продовжував практикувати в федеральних судах, але й це тривало недовго. Після того як Фелпс і його діти подали необґрунтовані скарги на дії суддів, Фелпсу довелося погодитися на добровільне припинення практики і в федеральних судах.

Джон Едвін Джеймс (James), що жив у XVIII ст., мріяв стати актором. Його спіткала рання невдача в акторській кар'єрі, й він вирішив спробувати себе в юриспруденції, як і його батько. Розпочавши практику, він досяг деяких успіхів. Проте у 1860-их роках «встряв» у борги, що коштувало йому кар'єри юриста в Британії. Емігрувавши до США, Джеймс став членом тамтешнього бару. При цьому нерідко виступав, чи то через потребу чи через покликання, в театрах Нью-Йорку. Йому судилося повернутися до Британії в 1870-их рр., але не судилося поновитися в юрлавах. Тому довелося працювати помічником юриста до кінця життя, яке він завершив у бідності, почасти покладаючись на «що Бог пошле».

Підготовлено за матеріалами іноземної преси та Вікіпедії

Образ на тему – малюнок з обкладинки мемуарної книги одного американського юриста